

ogsaa de Omstændigheder og Vilkaar, hvorunder Fangerne behandles i de forskjellige Straffeanstalter, være de samme. Dertil udfordres da ogsaa, at Bestyrelserne ere indrettede paa en eensartet Maade for disse Straffeanstalter, thi ellers kan den samme Straffemyndighed ikke betroes dem. Hidtil have de været ordnede paa en temmelig afvigende Maade paa de forskjellige Steder, og det kunde ikke godt være anderledes, saalænge de Resourcer, der stode til Disposition for de forskjellige Straffeanstalter, saalænge disse nemlig vare provindsielle, vare forskjellige, det kunde ikke godt være anderledes, end at der i deres Hænder var nedlagt en noget forskjellig Straffemyndighed efter den forskjellige Sammensætningsmaade af Bestyrelserne. Dersom nu Straffeanstalterne gaae over til at være fælles for hele Riget, og derved opnaaes det væsentlige Formaal, at Fangerne kunne omslyttes fra den ene til den anden Straffeanstalt, for ikke at gjøre det nødvendigt, at Straffeanstalternes Størrelse beregnes efter de forskjellige Provindsers Lary, vil det, som berørt, være nødvendigt, at Bestyrelserne ordnes paa en eensartet Maade, for at en eensartet Straffemyndighed kan nedlægges hos dem. Det er det, som Udkastet tilsigter, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Sagens Forhandling i Thinget. Jeg skal kun berøre, at jeg har troet, at burde forelægge dette Udkast for Landsktinget, i Forbindelse med en anden Lov, der staaer i nær Forhold til denne Sag, nemlig om de forskjellige Arter af Strafsanvendelse, fordi Folkethinget er beskæftiget med saamange og vidtløftige Lovarbejder, at jeg antog, at Sagens videre Forhandling, ved først at forelægges Folkethinget, vilde lide en Udsættelse, som man ikke kunde ønske, da det maa være vigtigt, at nærværende Lovudkast kunde være behandlet saaledes, at Sagens endelige Ivsættelse med Hensyn til Straffeanstalternes Organisation kunde træde i Kraft samtidigt med at de nye Straffeanstalter tages i Afbenyttelse.

Formanden: Det bliver altsaa, efter den i Forretningsordenen fastsatte Tid, at afgjøre, hvorledes denne Sag vil være at fremme.

Det af Justitsministeren forelagte Lovudkast er, med højsøiede Motiver, saalydende:

Udkast til Lov angaaende den Bestyrelserne over Tugt og Forbedringshusene i Danmark tilkommende Straffemyndighed.

§ 1.

Directeuren for en Straffeanstalt kan bestemme Straf for ringere Forseelser, som Fangerne begaae, naar han finder, at de kunne affones med en af følgende Straffe:

- a) Strafarbejds, forholdsmæssige Stærkelse i en Tid af indtil 8 Uger;
- b) Regelmig Rejselse af indtil 27 Slag Kat, Lamp eller Rotting for Mandspersoner over 15 Aar, indtil 18 Slag Rotting for Fruentimmer over 15 Aar, og indtil 18 Slag Riis for Børn, som ikke ere over 15 Aar;
- c) Vand og Brøds Straf i indtil 3 Gange 5 Dage, der affones i eensomt Fængsel;
- d) Hensættelse i indtil 6 Maaneder i Enkelt-Celler, hvor saadanne ere indrettede.

Regelmig Rejselse maa ikke finde Sted, forinden Lægens Erklæring er indhentet, om Fangen kan taale samme, og den udføres altsid i Overværelse af Inspecteuren, men ikke i de andre Fangers Paasyn, med mindre Directeuren udtrykkelig har bestemt dette.

§ 2.

Finder Directeuren, at Brøden er saa stor, at den ikke kan afgjøres med nogen af de i § 1 nævnte Rejselser, bliver Sagen at behandle ved sædvanlig Rettergang efter de for Forbrydelsesfager gjeldende Regler, hvilke ogsaa ere anvendelige paa Appellen af de Domme, der affiges i deslige Sager.

§ 3.

Enhver Fange, der inddømmes i Straffeanstalten til streng Bevogtning, hensesættes strax i Enkelt-Celle. Efter eet Aars Forløb har Directeuren til Justitsministeriet at gjøre Indberetning om, hvorvidt Fangen antages uden Fare for Anstaltens Ro, og Sikkerhed at kunne overgaae til sædvanlig Behandling i den Afdeling, hvorpaa Dommen lyder, og kan dette da efter Omstændighederne af Justitsministeriet tilstedes, dog at denne Lempelse senere igjen